

ISNOĆ (1) sb f

G sg isnoci.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Byt, istota; essentia; tu termin podstawowy przy formułowaniu chrześcijańskiej nauki o Trójcy św.: Tegoż [jednego Boga] wierzę być troiakiego w perfonach/ oicza/ Syna/ y Ducha świętego/ iednym bogiem być w ifności/ y w mocności. y ty trzy perfony/ teiże być mocności y ifnoci. SeklWyzn B. Cf ISTNIENIE, ISTNOŚĆ, ISTOŚĆ, ISTOTA, ISTOTNOŚĆ, JESTNOŚĆ

TG